

YORGUN ŞİİR

Son çıkışı soruyor sana gelen kavşaklar
Yürünmekten usanmış yollarda taşlar yorgun

Bir çiğ tanesi gibi elime düştü girye
Sırılsıklam ağlamış gözlerde yaşlar yorgun

Demedin bir gün Tanrı Hayali'yi yarattı
Ok olup bağrım deşen keman kaşlar da yorgun

Bir kimseyi bulmadım derdimle dertlenecek
Omuza yaslayacak dertli başlar da yorgun

Boynuma darağacı olsa zülfün telleri
Şu garip bedenimi taşımaz saçlar yorgun

Sahrada bir seraptı benim için cemalin
Şimdi ona ulaşan bütün yamaçlar yorgun.

Sevde Kayış